

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΖΑΝ ΡΑΜΩ

ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΗΣ ΕΛΙΑΝΑΣ

Ραμπέρ ήταν τριάντα χρόνια και δεν είχε ακόμα σπό του να παντρευτεί. Κανείς δεν τον είχε δει ποτέ να κάνει κόρτε σε μία γυναίκα. Κι' όμως ήταν ώμορφος άντρας, με γερό κι' αθλητικό σώμα και με γελαστά και φωτεινά μάτια που άρεσαν στις γυναίκες, όταν τις κύτταζαν.

—“Ε, Ραμπέρ, πότε λοιπόν θα πάρης την απόφαση να παντρευτείς; τον ρώτησαν οι πλούσιοι χωριάτες, που είχαμε να γυρίση στον πύργο των Ρουθιέ, όπου είχε γεννηθεί και μεγαλώσει κι' όπου ο πατέρας του ήταν κηπουρός και η μητέρα του, από χρόνια, καμαριέρα. Ήταν τόσο ώμορφος αυτός ο πύργος, που ο Ραμπέρ ήθελε να περάση όλη του τη ζωή.

“Όχι, μά την αλήθεια, δεν το έλεγε τίποτα, ούτε η Ρόζ-Μαρι, ούτε η Όρτανσια, ούτε καμιά άλλη απ' τις κοπέλλες του χωριού. Τά βαριόταν γρήγορα αυτά τὰ κορίτσια και βιαζόταν να γυρίση στον πύργο των Ρουθιέ, όπου είχε γεννηθεί και μεγαλώσει κι' όπου ο πατέρας του ήταν κηπουρός και η μητέρα του, από χρόνια, καμαριέρα. Ήταν τόσο ώμορφος αυτός ο πύργος, που ο Ραμπέρ ήθελε να περάση όλη του τη ζωή.

Έκει πέρα. Είχε τόσα λουλουδιά! Λουλουδιά που τὰ είχε φυτέψει όλα ο πατέρας του, ένα προς ένα, και που εκείνος τώρα τὰ περιποιόταν σαν δικά του. Μά δεν ήταν μόνο τὰ λουλουδιά που άρεσαν στον Ραμπέρ... Ήταν κι' η δεσποινίς Έλιάνα, η μοναχοκόρη του Ρουθιέ, που είχαν προγόνους κόμητες και δούκες. Ο Ραμπέρ την είχε δει να μεγαλώνει και ν' άνθιζε σαν μία τριανταφυλλιά, ή πιδώ ωμορφη, του πύργου. Και δίγως να ξέρη γιατί, όταν τύχαινε να την αντικρύσει, χαμύλωνε τὰ μάτια και γινόταν κατακόκκινος. Μά δεν το έκανε αυτό από σεβασμό ή αποντροπή, γιατί δεν ένοιωθε το ίδιο άσχημα μπροστά στον κόμητα ή στην κόμισσα. “Επειτα ήταν και κάτι άλλο. Η μητέρα του Ραμπέρ είχε βυζιάζει και τους δυο. Κι' αυτό δημιουργούσε μεταξύ τους μια παράξενη συμπάθεια. Ο Ραμπέρ ένοιωθε ότι είχε καθήκον να προσέχη τη δεσποινίδα Έλιάνα και να προσπαθή πάντα να κάνει τη ζωή της ευτυχισμένη. Ναι... Της ήταν άφοσιωμένος κι' έτοιμος να θυσιαστή για χάρη της. “Όσο τώρα για κείνη, δεν μπορεί να πη κανείς ότι τον πρόσεχε... Καμιά φορά μονάχα του μιλούσε και του μιλούσε τόσο λίγο... “Εκείνος βίωσε την κότταζε από μακριά, την πρόσεχε, έτοιμος πάντα να τρέψη κοντά της, όταν ήθελε τίποτα.

Σάν κηπουρός που ήταν, γιός κι' έγγονος κηπουρού, είχε μια άπιστευτη όσφρηση. Καταλάβαινε τους ανθρώπους απ' τη μυρωδιά τους, δίγως να τους βλέπει, σαν ένας έμπειρος άνθρωπος που ξέρει να του πη τ' όνομα ενός τριαντάφυλλου, από το άρωμά του. Κι' ήταν τόσο ώμορφος, τόσο προσωπικό, το άρωμα της δεσποινίδας Έλιάνας... Του άρεσε να περνά από τις δειτροστοιχίες, απ' όπου είχε περάσει κι' εκείνη για ν' αναπνή με μίαν άλλόκοτη ευχαρίστηση το άρωμά της... Τρελλός ήταν λοιπόν να πη να ζήση μακριά της, με το άρωμα μιας άλλης γυναίκας;

Μά τὰ χρόνια περνούσαν και μία μέρα η δεσποινίς Έλιάνα παντρεύτηκε, μά έμεινε στον πύργο με τον άνδρα της, Λυπήθηκε ο Ραμπέρ; “Όχι, και τόσο, γιατί θα την έβλεπε πάλι όπως πρώτα, και θα περνούσε από τις έρημες δειτροστοιχίες που είχε σκορπίσει τ' άρωμά της.

Μά τί είχε άραγε η Έλιάνα; Γιατί ήταν πάντα μελαγχολι-

κη; Γιατί τὰ μάτια της ήταν κάποτε ύγρὰ, σαν δακρυομένα; Ο Ραμπέρ δεν άργησε να το καταλάβη... Η Έλιάνα δεν άγαπούσε τον άνδρα της. Ναι... Ο γάμος της ήταν ένα άτυχο συνοικέσιο κι' εκείνη τότε, για να παρηγορηθή, για να ζήση ευτυχισμένη, ήρθε στον έρωτα στην άγκαλιά ενός ώμορφου και νέου αξιωματικού.

Ο Ραμπέρ δεν την κατάκρινε. Με ποιά δικαίωμα; Άφου υπέφερε; Μά φοβόταν για τους κινδύνους που διέτρεχε η δεσποινίς Έλιάνα. Κι' ήταν τόσο άπροσεχη! Ο άνδρας της μπορούσε να την σκοτώση αν μάθαινε τίποτα, γιατί ήταν ζηλιάρης, τρομερά ζηλιάρης!

Και μία μέρα τέλος, το έμαθε.

Η Έλιάνα πήγαινε να βρη το φίλο της σ' ένα μικρό κι' έρημο περιπτερο, στο θάθος του κήπου, μακριά από τον πύργο. Ο καθένας τους είχε κι' από ένα κλειδί κι' έτσι κάθε φορά που ο άνδρας της κατέβαινε στην πόλη, οι δυο έρωτευμένοι συναντιόντουσαν κρυφά σ' εκείνο το άπομερο περιπτερο.

Μία μέρα λοιπόν ο άνδρας της Έλιάνας έφυγε από το τραίνο για να πάη να κυνηγήση λίγες μέρες στα χτήματα του πατέρα του. Ο Ραμπέρ τον είδε στο σταθμό να παίρνει το τραίνο. Μά το άπόγευμα, δίγως να το περιμένη, τον έβγαίριζε άξαρνα να κυνηγή στο δάσος, ένα χιλιόμετρο μακριά από τον πύργο.

— Το ξέρει... συλλογίστηκε με τρόμο ο Ραμπέρ. Το ξέρει και γι' αυτό γύρισε κρυφά για να τους πιάση!...

Η Έλιάνα ήταν στο μικρό περιπτερο. Μαζύ της ήταν κι' ο νεαρός αξιωματικός, ο φίλος της. Ο Ραμπέρ δεν διέστασε ούτε μία στιγμή. Έτρεξε γρήγορα στον πύργο, πέρασε σαν άστραπή το πάρκο και χτύπησε στην πόρτα του μικρού περιπτερου για να είδοποίηση την Έλιάνα. “Επειτα κρύφτηκε μέσα σε κάτι πυκνούς θάμνους και περίμενε. Σέ λίγο, είδε τον αξιωματικό να πηδά από το πίσω παράθυρο και να χάνεται στο θάθος του κήπου. Η Έλιάνα τώρα είχε άπομείνει μονάχη, μά δεν κινδύνεσε πια. “Αν την εύρισκε ο άνδρας της, μπορούσε να του πη ότι είχε κουρασθή κι' είχε μητή στο περιπτερο για να ξεποστάση.

Μά σε λίγο, θύηκε κι' η Έλιάνα, ήσυχη, δροσερή, πουδραρισμένη και τράβηξε άραγε, άραγ προς τον πύργο, κόβοντας από έδω κι' από εκεί μερικά τριαντάφυλλα.

Ο Ραμπέρ ήταν λυπημένος. Μία παράξενη στενοχώρια του έσφιγγε την καρδιά. “Εκανε μία όβλτα γύρω από το περιπτερο, κρατώντας στο χέρι το κλειδί. Για μία στιγμή διάσασε, μά ύστερα, σαν να τον παρακινούσε μία ανεξήγητη δύναμη ξεκλείδωσε την πόρτα και μπήκε μέσα...

Το άρωμα της Έλιάνας τον μέθυσε. Ήταν θαυρά, ήδονικό, άξέχαστο! Ο Ραμπέρ στάθηκε μία στιγμή με τὰ μάτια άπλανη, σαν τρελλός. “Επειτα, νοιώθοντας μία νλυκεία νάρκη να βαραινθή το κορμί του, προχώρησε άραγ και ξεπλώθηκε, δίγως να ξέρη τί κάνει, πάνω στο μερμένο κρεβάτι. “Α! Πόσο ήθελε να πεθάνη... Ναι, να πεθάνη παίνοντας, καζύ του εκείνο το μεθυστικό άρωμα της Έλιάνας. Κι' από τον πόνο του, ο Ραμπέρ άρχισε να κλαίη μ' αναφυλήται...

Ο άνδρας της Έλιάνας, σε λίγο, μπήκε περιεργος στο έρημο περιπτερο, άθόρυθα, είδε τον Ραμπέρ πάνω στο κρεβάτι και νομίζοντας ότι ο κηπουρός ήταν ο φίλος της γυναίκας του,

Πήγαινε να βρη το φίλο της, σ' ένα μικρό κι' έρημο περιπτερο...

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

—Η ΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΚΑΠΝΟΥ

Η άρμόδιος υπηρεσίας του Υπουργείου των Οικονομικών καταρτίσθη, από καιρό τώρα, το νομοσχέδιο για την ίδρυση Γενικής Διευθύνσεως Καπνού. Έπειδή η έγκρισή αυτή προχώρησε άπροσκόπως, έλπιεται ότι κατά το τελευταίο δεκάμηρο του τρέχοντος μηνός θα είνε έτοιμο το νομοσχέδιο κι' ότι πολύ σύντομα θα το καταθέσει ο Υπουργός στη Βουλή για να το ψηφίση.

Η Γενική Διεύθυνσις Καπνού, που προβλέπεται ότι θα έχη άρμοδιότητα Ύψιπουργείου, θα συγκεντρώση στη δικαιοδοσία της όλες τις σχετικές με την παραγωγή, έπεξεργασία και διάθεσι του καπνού κρατικές υπηρεσίες και θα ρυθμίση την παραγωγή-ποιοτικώς και ποσοτικώς—την έπεξεργασία και την διάθεσι των καπνών μας.

Το μέτρον αυτό της Κυβερνήσεως σημειώνει ένα λαμπρό σταθμό στη φροντίδα του Κράτους για τα γενικά οικονομικο-κοινωνικά ζητήματα της χώρας μας. Έπίσης, η απόφασις αυτή, είνε και μία έμπρακτη αναγνώρισις των άποψων των νέων οικονομολόγων μας, οι οποίοι από χρόνια τώρα τονίζουν, στις μελέτες τους και στα βιβλία τους, ότι δίχως την όριστική ρύθμισι του καπνικού ζητήματος, θα είνε άτελής κάθε προσπάθεια για την παγία ανόρθωσι της έθνικης μας οικονομίας.

Λέγεται ακόμη ότι με το νομοσχέδιο αυτό θα καθιερωθή η ένδοπιήσι της φορολογίας καπνού. Μ' άλλα λόγια, θα καταργηθή η έγγειος φορολογία καπνού. Το Κράτος, καθώς είνε εύλογο, δέν πρόκειται να χάση τα έσοδα που έχει από την φορολογία αυτή. Αντιθέτως, είνε εύκολώτατο να το αντίληφθῃ ὁ καθένας αυτό, ἂν ἔχη ὄψ' ὄψιν του: Πρώτον, ότι το Κράτος ὄχι μόνο θα εισπράττει περισσότερα ἀπ' ὅσα εισπράττει τώρα, ἀλλά και θα ἀπαλλάγη ἀπὸ τὰ ἔξοδα τῆς θεσθαίωσος τῆς ἔγγειου φορολογίας, τὰ ὅποια είνε σημαντικώτατα. Και δεύτερον, ἡ μεταφορά τῶν καπνῶν σὸ ἐσωτερικὸν θὰ λυτρωθῇ, μὰ γιὰ πάντα, ἀπὸ πολλὰς ὀχλήρας καὶ ἐπιζήμιες διατυπώσεις, πού ὄχι λίγο αὐξάνουν τὸ κόστος τῶν ἀνεπεξεργάστων ἀκόμη καπνῶν—καί, ἐπομένως, ὀλων γενικῶς τῶν καπνῶν καὶ τῆς ἐμπορίας καταναλώσεως καὶ τῆς ἐξαγωγῆς.

Τὰ μέτρα αὐτὰ τῆς Κυβερνήσεως μᾶς κάνουν αἰσιόδοξους

κατέβασι τ' ὄπλο του καὶ τὸν ἐσκώτασε...

***

Τὴν ἄλλη μέρα, τὴν ὥρα που τὸν σβάσανεαν ἡ ὑπηρετίες, ἡ Ἐλιάνη, κατὰχλωμη ἀπὸ τὸν τρόμο, μπῆκε σιωπηλά σὸ νεκρικὸ θάλαμο. Ἐίχε καταλάβει περὶ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν τραγικὴ ἀφοσίωσι τοῦ δούτουχου Ραμπέρ. Στὰ χέρια τῆς κρατοῦσε ἕνα κάτασπρο μεταξυτό... Ἦταν μὲν ἐσάρπα που σουνήθηε να τὴν τυλίγη σὸ λαϊμὸ τῆς. Μιά ἐσάρπα που ἐβύδιαζε ἀπ' τ' ἄρωμά τῆς. Κι' ἡ Ἐλιάνη, μὲ δάκρυα στὰ μάτια, τὸλίξε μὲ τὴ μυρωμένη ἐσάρπα τῆς τὸ παγωμένον κορμὶ τοῦ Ραμπέρ, γιὰ νὰ πάρη μαζί του, γιὰ πάντα, τὸ μεθυστικὸ ἄρωμά τῆς.

ZAN PAMΩ

γιατί μᾶς πείθουν ὅτι τὸ Κράτος φροντίζει πραγματικὰ γιὰ τὴν βελτίωσι τῆς ζωῆς τοῦ Κοινωνικοῦ συνόλου!

—Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

Η στατιστικὴ ἔπηρεσις τοῦ Ἀνωτάτου Οικονομικοῦ Συμβουλίου ἀνεκάλωσε, ὅτι ὁ τιμαριθμὸς χονδρικής πωλήσεως κατὰ τὸν μῆνα Μάιο ἐ. Ἐ. ἦταν κατώτερος κατὰ 0,4% ἀπὸ τὸν τιμαριθμὸ τοῦ Ἀπριλίου ἐ. Ἐ. Ἠλαθῆ: ἐνὸ τὸν Ἀπριλίον ἦταν 1.936, τὸν Μάιο ἔπεςε στὰ 1.928.

Ο χονδρικός τιμαριθμὸς τῶν δύο τελευταίων μηνῶν τοῦ ἐ. Ἐ. κατὰ κατηγορίας ἐμπορευμάτων είνε ὁ ἑξῆς:

	Ἀπρ.	Μάιος	αὐξομειώσις
Γεωργικὰ προϊόντα	2094	2083	-11
Ζωικὰ προϊόντα	1869	1885	+16
Βιομηχανικὰ	1872	1855	-17
Καύσιμες ὕλες	1812	1833	+21

Η ἐλάττωσις τοῦ τιμαριθμοῦ τῶν Γεωργικῶν προϊόντων ὀφείλεται κυρίως στήν ἐλάττωσι τῶν τιμῶν τῆς στασιᾶς.

Η ἐλάττωσις τοῦ τιμαριθμοῦ τῶν Βιομηχανικῶν προϊόντων ὀφείλεται κυρίως στήν ἐλάττωσι τῶν τιμῶν τῆς ζυλείας καὶ τοῦ μετρικοῦ νατρίου.

Η αὐξήσις τοῦ τιμαριθμοῦ τῶν καυσίμων ὀλων ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς στήν αὐξήσι τῆς τιμῆς τοῦ ἀνθρακίτου.

Καὶ ἡ αὐξήσις τοῦ τιμαριθμοῦ τῶν ζωικῶν προϊόντων στήν αὐξήσι τῶν τιμῶν τοῦ κρέατος.

—ΕΝΑ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΜΕΤΡΟΝ

Σ' ὅλες τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς τοῦ Κράτους κοινοποιήθηκε ἀπόφασις τῶν ὑπουργῶν τῶν Οικονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οικονομίας, διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζεται, ὅτι ἡ εἰσαγωγή καφέ θὰ γίνεται ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἑξῆς μόνον ἐπὶ ὀλίγη ἀνταλλαγῇ ἐλληνικῶν προϊόντων.

Ἔτσι θὰ διευκολυνθῇ ἡ ἐξαγωγή καὶ κατανάλωσις καὶ πολλῶν προϊόντων, τὰ ὅποια μόνον ἐπὶ καιρὸν ἐναποθηκεύεμενα καὶ ἀπειλούναι διὰ καταστροφῆς.

—ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

Ἐπειδὴ ἀπ' τὴν περυσινή παραγωγή σίτου ὑπάρχουν ἀκόμη 60 ἑκατομ. ὀκάδες, ἀποφασίστηκε ὅπως ἡ ἀνάμιξις ἐντοπίου καὶ ἑξωτερικοῦ γίνεται 300 πρὸς 100, κί' ὄχι ὅπως γίνονταν ὡς τώρα, 100 πρὸς 100. Ἔτσι τὸ ἀπόθεμα ἐγχωρίου σίτου πού ὑπάρχει θὰ διατεθῇ ὀλόκληρον ὡς τὸν καιρὸ πού θ' ἀρχίσῃ ἡ συγκέντρωσις τῆς καινούργιας ἐσοδείας.

—Η ΑΡΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Η ἐπιτροπὴ διατιμῆσεως ἄρτου ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγηθῇ στὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸ τὴν ἀρσι τῆς διατιμῆσεως τοῦ ἄρτου. Λέγεται ἀκόμα σχετικῶς, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἐγκρίσι τοῦ ἀπὸ τὴν ἀπόδοσι τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς.

Ἀναγράφου τὴν εἰδησι αὐτῇ, μὲ κάποια συγκρίνισι καὶ φόβο μαζ' ὄψ'. Ναι, δέν κρύβουσι καθόλου τοὺς φόβους πού ἔχουσι μὴπως ἡ καλὴ παραγωγή σιταροῦ ἀποθῆ πρὸς ὀφέλους μόνον μερικῶν ἐπιτηδίων καὶ ὄχι τὸν δεινοπαθόντων κοσμάκι.

Ο ἀρμόδιος Ὑπουργὸς καθώς καὶ ἡ Κυβέρνησις, πρέπει να μελετήσουν ἐξονομιστικὰ τὸ ζήτημα, πρὶν λάβουν ὀποιαδήποτε ἀπόφασι γι' αὐτό. Πρόκειται γιὰ τὸ ψωμὶ!... Γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τοῦ φτωχοῦ κοσμάκι καὶ δέν ἐπιτρέπεται καμμιὰ ἀπόλυτος προχειρότης σχετικῶς.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΩΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐσωτερικὸν δι' ἕν ἔτος Δρχ. 200 ἢ Δολλάρια 6
Ἐξέμησιος " 100 ἢ Ἑξαμηνιαῖα 3
καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικήν καὶ Βεγγίαν Κογκὸ ἔτησι ἀσφύρη σελίνα 30
Αἱ ἔπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβλήματα δεῖν ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΩΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λεκά 7.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐν Ἀμερικῇ διὰ τὴν ἐγγραφήν ἀνδραγαγιῶν καὶ διὰ τὴν κατά φύλλον πώλησιν ἡ Ἐταιρεία New York News Agency General P. O. Box 497 New York City, ἐξουσιοδοτιέται παρὰ τὸν κ. Κ. Καλλιποπιλοῦ, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουάν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie, καὶ ἐν Βεγγίῃ Κογκὸ ὁ κ. Γεώργ. Ἀντωνιάδης, Β. Ρ. 445, Elisabethville Congo-Belge, ἔκτον δέον ν' ἀπευθύνονται ἀ' ἐνδιαφερόμενοι.